

havn har et flertal – ministeren kan rette mig – af fremmed- eller tosprogede, hvor danskerne altså er i mindretal, har man taget hånd om problemet ved at give gratis buskort og på anden måde prøvet på at lave en bedre fordeling af de tosprogede elever, sådan at der kan ske en bedre integration. Jeg er sikker på, at ministeren har læst disse artikler.

Er det noget, regeringen støtter, og hvad er regeringens politik konkret på det her område, eller er det bare noget, kommunerne selv må ordne?

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):
Undervisningsministeren, og der er 2 minutter til rådighed.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Regeringen opfatter det ikke som et problem, at der er et givet antal tosprogede elever på en given folkeskole. Vi forsøger ikke at føre en kvoteringspolitik, og vi forsøger heller ikke at vurdere en skoles kvalitet efter, hvor mange tosprogede børn der er på skolen. Der er faktisk ikke noget, der tyder på, at det er andelen af tosprogede børn, der angiver, om det er en meget god skole eller en knap så god skole.

Skolerne har en række muligheder for at forholde sig til elevsammensætningen. En række kommuner gør sig meget stor umage for at vejlede forældrene i forhold til det skolevalg, som forældrene har. Men regeringen har ikke nogen intentioner om at have en kvoteringspolitik eller andet. Hvis der i spørgerens spørgsmål ligger en underforståethed i forhold til, at det er de tosprogede, som er problemet, vil jeg sige, at det netop ikke er tosprogheden, der er problemet. Problemet er, hvis børnene ikke taler dansk.

Der har regeringen tidligere for at sikre, at børnene taler et godt dansk, sørget for, at kommunerne har pligt til at tilbyde børnene sprogstimulering i førskolealderen, ligesom mange kommuner har gjort et overordentlig succesfuldt stykke arbejde med at sikre, at børnene kommer i børnehave og derigennem tilegner sig et dansk sprog, som gør, at de kan følge undervisningen helt almindeligt, når de kommer i skole.

Frank Dahlgaard (UP):
Tak for svaret.

Ministeren mener ikke, at der er noget problem, og er imod kvoter, men så er ministeren

da imod, hvad bl.a. formanden for indvandrerorganisationen De Etniske Minoriteter mener, for han mener, at det er en god idé. Det fremgår i dag på side 2 i Berlingske Tidende, og det, som den artikel giver udtryk for, er, at både forældrene til danske børn og forældrene til de fremmed- eller tosprogede børn ønsker, at deres børn er i en skole, hvor der er mange danske, og hvor de danske i hvert fald ikke er i mindretal, for der er også et liv efter førskolealderen. Selv om man har lært et nogenlunde dansk, kan det jo være, det stopper.

Det er klart, at skal man bo og leve og senere arbejde i det danske samfund, er det vigtigt, at man er sammen med danske børn og får mange danske impulser sprogligt og kulturelt. Dette siger denne formand for De Etniske Minoriteter også er noget, som de fremmed- og tosprogedes forældre støtter. Er ministeren klar over det?

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Ja, naturligvis, og det er jo også det, der er baggrunden for, at ganske mange forældre tager imod de forskellige tilbud, som kommunerne opstiller, både i forhold til den vejledning, der gives om skolevalget, og også i forhold til den måde, som man forholder sig til selve skolen på.

Det er klart, at det nogle steder giver problemer, hvis børnene ikke integreres på en fornuftig måde, men det synes faktisk ikke at have noget at gøre med den faktiske andel af tosprogede elever, men med den måde, som både skolen og forældrene forholder sig til selve integrationsprocessen på.

Jeg synes, at det er meget vigtigt at bide mærke i den positive tilkendegivelse, som refereres i spørgerens spørgsmål, nemlig at der er noget, som vi positivt kan arbejde med i forhold til forældrene, uden at vi nødvendigvis behøver at tvangsfordele børn til forskellige skoletyper.

Det er også vigtigt at huske, at skolesproget i Danmark er dansk, at skoleformen er dansk, at vores folkeskolelov afspejler en grundlæggende dansk måde at drive skole på, og at eleverne derfor vil møde det danske samfund i folkeskolen, uanset hvor mange tosprogede man har med at gøre.

Det er naturligvis også værd at bemærke, at de tosprogede udgør en meget, meget forskelligartet gruppe, og at man ikke generelt kan betragte dem som en samlet enhed.